

Útlendsku skipini undir Føroyum:

Russar fingið væl av makreli

Teir trola eftir makrelinum og í august fingi teir 12.669 tons

Russiski trolararnir undir Føroyum hava í august serliga roynt eftir makreli. Russar eru teir einastu av útlendsku fiskiførnum, sum veiða undir Føroyum, sum hava fingið munandi av makreli.

Í august fingi teir 12669 tons av makreli og 702 tons av rossamakreli, vísir eitt yvirlikt, sum Vaktar og Bjargingartænastan hevur gjørt.

Russar hava veitt 5172 tons av svartkjafu í august og 220 tons av sild. Ein

lettendurur og ein litauiskur trolari hava eisini roynt í føroyskum sjógvi í august. Letlendurur hevur fingið 242 tons av makreli og 109 tons av svartkjafu. Litauiski hevur veitt 494 tons av makreli.

Fiskiskapurin hjá russum hevur verið góður í ár. Teir hava næstan fiska kvotuna uppá 120.000 tons. 31. august høvdu teir veitt 114.302 tons av kvotuni. Russar standa fyri nógv størsta partinum av útlendskari veiðu undir Føroyum.

Teir fyrstu átta mánaðarnar í ár hava teir brúkt 2830 fiskidagar, hetta merkir at teir hava nógv skip og hesi eru leingi í føroyskum sjógvi ísenn.

Norðmenn hava veitt tilsamans 21.369 tons undir Føroyum í ár. Herav eru 18.412 tons svartkjafur. Restina upptil 21.369 tons, umleið 3000 tons, hava norsku línubátarnir drigið av føroyskum grunni. Norðmenn hava nýtt 944 fiskidagar undir Føroyum.

ES lond hava tilsamans í

ár veitt 2371 tons undir Føroyum. Herav eru 885 tons svartkjafur. Tey knappliga 1500 tonsini ES skip hava veitt av botnfiski higartil í ár eru býtt millum Frakland, Týskland og Bretland. Bretland hevur veitt mest av botnfiski í ár. Teir hava veitt 998 tons. Frakland hevur veitt um 400 tons av botnfiski og Týskland 81 tons.

ES skip hava nýtt 251 fiskidagar undir Føroyum í ár.

Jústinus

Lesarabrøv

Neyðtøka av kvinnurørsluni???

Tað vóru enn, ið skaptu kríggin. Menn, ið drupu børn og neyðtókukonur. Tað vóru menn, sum við sprutti (brennivíni) ruddaðu út fólkasløg til egnan fyrirmin. Tað vóru enn, sum við politikkum gjørdu seg sjálfar til úbermensch, osfr.

Sangur kvinnurørslunnar

Hesar menn skulu vit nú læra, at vit eru KONUR. Vit neyðtaka menninar fyrri síðan at DREPA BØRN TEIRRA.

Góða Beata L. Jensen, eg merkti mær aftan oyrað, at for-

maður flokk tíns og núverandi Føroya løgmaður, Edmund Joensen, eins og tú, var sera hugmóðigur (arrogantur) mótegis teimum tveimum flokkum, ið tóku FOSTURDRÁPS-SPURNINGIN við inn í politisku deðbattina, har hesin spurningur SJÁLVANDI hoyrir heima, í og við at tað á hesum øki verður lóggivið.

Um tú drepur tað inn í heiminn komandi menniskjað. – Her eru vit samd, tú nevndi tað barnið í móðurlívi, tókk skalt tú hava fyrri tað. – Hvussu og

fyrri hvørjum ætlar tú tær at føra politikk???

Nei, hesin spurningurin er sjálvandi *høvuðsspurningur*. Allir aðrir spurningar um endurreisn av okkara samfelag eru pinkuspurningar í mun til hendan.

Men, men, men tað sum undrar meg mest, eru tey mongu í landi okkara, sum við varrum siga seg vera lívsins børn, og í tænastu hjá lívsins harra, og tó lata seg leiða eins og kúgv í tjóri heilt at gapi-stokkinum. Gevandi við at-

kvøðu síni stuðul sín til teir flokkar, sum framhaldandi vilja í tí teir kalla heilsuverkið, hava ein svartan krók, har barnið í móðurlívi ongur sømdir fær, um gitingin ikki passaði inn, ella var ikomin av ósketni, sum tikið verður til.

Tó áttu tey at vitað hvør ið tað er, sum eina er mentur til at geva, og sostatt eina hevur rætt til at taka lív.

Ólavur í Mittuni

Børre Knudsen til Føroya

Í døgunum 25.–30. okt. fær »Føroya Pro Vita« (fyri lív) vitjan av norska guðfrøðinginum og mannaættinda-stríðsmanninum Børre Knudsen og konuni Ragnhild, sum hesar dagar fara at halda fundir kring landið.

Børre Knudsen er borin í heim 24. sept. 1937, men sjálvur háttarheldur hann tann 24. des. dagin hann var gitin í móðurlívi, henda sannføring bleiv eisini lív hansara, og hevur gjørt hann gitnan langt út um føðilandið Norra.

Foreldur Børre vóru prestahjúðini Nína og Rolf Godwin Knudsen, mammann av ríkmanna-ætt frá Arendal, og pápin heimafturvendur av emigrantfamilju úr Ameríku.

Pápin gjørdist prestur í Langesund, og var ein óráddur prædikumaður. Hetta dirvi hansara kom eisini at kosta honum kraga og kjóla. Hann ávaraði sínar konfirmantar ímóti at lata seg lokka til eystfrontin, hetta hóvaði ikki týska hersetingarvaldinum. Hann var tikin og kom sum ein tann fyrsti norsk presturin inn at

sita.

Hesar hendingar, og so tað at pápin elskaði at lesa hart fyrri familjuni skaldið »Nordahl Grieg«, brendu seg fastar djúpt í barnasinn-ið.

De levende styrer verden, en flokk blir alltid igjen, de uunnværlige flinke, livets nest beste menn.

De beste blir myrdet i fengsel, sopt vekk av kuler og sjø. De beste blir aldri vår fremtid. De beste har nok med å dø.

Júst tað sama sum Gestapo framdi ímóti pápanum, er tað sum Kirkjan og Undirvísingarmálaráðið í Norra fremur ímóti soninum Børre Knudsen. Tí hesin eins og pápin óráddur sigur: »Tað er ikki monnum loyvt at taka lív. Hetta tilkemur bert honum, ið einsamallur er mentur til at geva lív«, sigur Føroya Pro Vita í tíðindaskrivi.